

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Caranfil Roman Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 30.06.2017 – 31.05.2019;

2. Instanța de apel : 06.09.2019 – 02.12.2019;

3. Instanța de recurs ordinar : 27.05.2020 – 08.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 31 mai 2019, Caranfil Roman Xxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 1 an 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei a fost inclusă durata pedepsei executate parțial stabilită lui Caranfil Roman în baza deciziei Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, stabilindu-i lui Caranfil Roman pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni în formă de 19 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Caranfil Roman cheltuielile judiciare în mărime de 1680 lei, suportate pentru efectuarea expertizei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Caranfil Roman începând cu o perioadă nederminată, ilegal a păstrat la el, fără scop de înstrăinare, masă vegetală mărunțită de culoare verde-cafenie, care reprezintă marihuană, și se atribuie la substanțe stupefiante, în cantitate de 33, 57 grame materie uscată, în proporții mari, care au fost depistate la data de 14.04.2017 ora 07.35, de către colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul, în urma percheziției corporală, în boxa de primire - predare a deținuților din incinta Penitenciarului nr. 5 Cahul, fiind escortat din izolatorul de detenție provizorie al IP Ceadâr-Lunga.

Conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79, din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin

astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, Caranfil Roman, a comis acțiuni ilegale privind păstrarea substanțelor stupefiante în proporții mari.

Acțiunile inculpatului Caranfil Roman au fost calificate în baza art. 217 alin. (3) lit.e) Cod penal, conform indicilor - *păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, pe teritoriul instituției penitenciare.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Caranfil Roman, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate pe o perioadă de 2 ani. Ținând cont de faptul că, inculpatul Caranfil Roman, a fost anterior condamnat prin decizia Curții de Apel Cahul din 30.11.2017, la o pedeapsă de 21 ani închisoare, conform art. 84 Cod penal, prin cumulare totală a pedepselor, a-i stabili o pedeapsă definitivă sub formă de 23 ani închisoare, cu executare într-un penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate pe o perioadă de 2 ani, cu includerea în termenul pedepsei a duratei pedepsei executate parțial în baza primei sentințe. Cît și încasarea de la inculpatul Caranfil Roman cheltuieli judiciare în mărime de 1680 lei.

În motivarea cerințelor, a menționat:

- instanța de judecată corect a încadrat fapta săvârșită de inculpatul Caranfil R. în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, însă i-a dat o pedeapsă prea blîndă, stabilindu-i 1 an și 6 luni închisoare și prin cumulare parțială cu pedeapsă stabilită prin decizia Curții de Apel Cahul din 30.11.2017, dându-i o pedeapsă definitivă de 19 ani și 6 luni;

- conform art. 75 alin. (1) Cod penal, judecătorul nu a ținut cont de faptul, că inculpatul Caranfil Roman, nu a recunoscut vina, nu a conștientizat fapta comisă și nu a tras concluziile cuvenite, deși probele acumulate indică direct asupra vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii;

- ultimul a comis infracțiunea aflându-se în detenție pentru o altă crimă intenționată, circumstanțe care pun la îndoială faptul că, ultimul intenționează să se corecteze, de aceea consider că, doar pedeapsa solicitată de procuror va duce la reeducarea condamnatului, iar o altă pedeapsă mai blîndă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

3.2 Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Caranfil Roman, prin care a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Caranfil Roman să fie achitat, din motiv că în acțiunile inculpatului lipsește componenta de infracțiune.

În motivarea cererii de apel a indicat:

- martorii audiați pe cauza penală, sunt colaboratori ai Penitenciarului nr.5 și declarațiile lor sunt puse la îndoială, deoarece ei, și anume: Bălan Al., Rotaru Ion,

Mocanu Ion, au declarat, că în locul unde au fost depistate substanțele narcotice, se efectuează înregistrare, video, care la acel moment funcționa;

- la materialele cauzei nu se regăsește vre-o înregistrare video și instanței nu i-a fost prezentată. Această circumstanță dă temei de a avea dubii asupra declarațiilor martorilor indicați, cât și a proceselor verbale întocmite;

- nu poate fi trecută cu vederea învinuirea neconcretă adusă lui Caranfil Roman, unde este indicat „începând cu o perioadă nedeterminată”, este de imaginat, că Caranfil Roman, fiind în custodia totală a statului, fiind permanent (non-stop) sub supraveghere, a păstrat substanțe narcotice. Nu este investigat faptul, cum au ajuns la Caranfil Roman aceste substanțe;

- având așa circumstanțe pe cauza dată, a solicitat achitarea lui Caranfil Roman, că în acțiunile lui lipsește componenta de infracțiune incriminată;

- sentința pronunțată de Judecătoria Cahul, în partea stabilirii pedepsei, nu îi este una clară, din punct de vedere al apărării, instanța greșit a interpretat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal;

- nu este de acord cu încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 1680 lei de la Caranfil Roman, deoarece concluzia instanței este contrară prevederilor art. 143 alin. (1), alin.(2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, a fost admise apelurile declarate, fiind casată în latura civilă și penală, în partea aplicării pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, sentința, cu rejudecarea cauzei în această parte cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a stabilit în privința lui Caranfil Roman recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(3) lit. e) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin.(4) Cod penal, pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și Decizia Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, sub formă de 21 ani și 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. A fost respins ca nefondat demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei de la inculpatul Caranfil Roman. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că deși inculpatul în cadrul instanței de apel a recunoscut învinuirea formulată de către procuror, comiterea faptei infracționale imputată acestuia este dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile martorilor Rotaru I., Mocanu I., Chiseev G., proces-verbal de cercetare la fața locului cu foto tabele (f.d. 7-11, Vol. 1); ordonanța de ridicare din 14 aprilie 2017 (f.d.13-14, Vol.1); procesul-verbal de ridicare din 14 aprilie 2017 (f.d.15, vol. 1); raportul de expertiză nr. 34/12/3-R-127 din 26.04.2017 (f.d.19-21, Vol.1); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din data de 18.05.2018 (f.d-24, Vol.1); proces-verbal de cercetare la fața locului (f.d-7-9, Vol.1)

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor

reținute în sarcina inculpatului Caranfil Roman încadrarea juridică corespunzătoare, potrivit dispozițiilor art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, conform indicilor - *păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, pe teritoriul instituției penitenciare.*

Potrivit materialelor cauzei penale, Caranfil Roman prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. a), e), i) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea în întregime la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Vulcănești din 04 iunie 2015 sub formă de 3 ani închisoare, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 21 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei inculpatului Caranfil Roman s-a calculat, începând cu 30 noiembrie 2017, cu includerea în acest termen perioada arestului preventiv de la 14 iunie 2016 până la 30 noiembrie 2017.

La caz, obiectul de soluționare a chestiunii stabilirii pedepsei, conform regulilor art. 84 alin. (4) Cod penal, sunt două pedepse definitive, stabilite prin Decizia Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017 și prin sentința Judecătorei Cahul, sediul central din 31 mai 2019.

Respectiv, pedeapsa definitivă se stabilește nu prin cumul de sentințe, ci conform regulilor prevăzute de art. 84 alin. (1)-(3) Cod penal, pentru stabilirea pedepsei definitive la condamnarea concomitentă pentru două infracțiuni aflate în concurs.

Iar, din dispoziția art. 84 alin. (4) Cod penal, rezultă că la aplicarea pedepsei inculpatului Caranfil Roman după condamnarea lui în baza deciziei Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, urmează să fie inclus în termenul pedepsei definitive durata pedepsei definitive executate în baza acesteia.

În acest sens, instanța de apel a conchis că pedeapsa definitivă stabilită pentru concursul de infracțiuni prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal, nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, or în asemenea cazuri instanța de judecată trebuie să se bazeze pe mărimea totală a pedepsei conform Deciziei Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, dar nu pe partea ei neispășită.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit sentinței, instanța de fond stabilindu-i pedeapsa inculpatului Caranfil Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, sub formă de 1 an și 6 luni închisoare, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, incluzându-i durata pedepsei executate parțial stabilite în baza deciziei Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, i-a stabilit inculpatului Caranfil Roman pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni în formă de 19 ani 6 luni închisoare, adică o pedeapsă mai mică decât pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, aplicând inculpatului pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Drept urmare, luând în considerație prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului Caranfil Roman urmează a fi stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și decizie a Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, sub formă de 21 ani și 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu calcularea termenul executării pedepsei în privința inculpatului Caranfil Roman din momentul pronunțării deciziei 02 decembrie 2019, cu includerea termenului pedepsei executate de la 14 iunie 2016 până la 02 decembrie 2019.

În acest sens, instanța de apel a respins ca neîntemeiată cererea inculpatului privind recunoașterea vinovăției, or ultimul urma să se adreseze cu asemenea cerere instanței de fond pînă la începerea cercetării judecătorești în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Luând în considerație recunoașterea vinovăției inculpatului Caranfil Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit.e) Cod penal, instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării avocatului Dumitran Ignat în interesele lui Caranfil Roman privind achitarea inculpatului, însă a admis cererea de apel din alte motive, și anume în latura civilă ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 1680 lei de la inculpatul Caranfil Roman.

Drept urmare, în cazurile când raportul de expertiză judiciară a fost dispus de către organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizelor vor fi achitate din contul mijloacelor bănești alocate de la bugetul de stat.

Concomitent, instanța de apel a reținut că, raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-127 din 26 aprilie 2017 (f.d.19-21, vol.1), a fost ordonat de către organul de urmărire penală, aceasta fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care este pus în sarcina părții acuzării. Or, procurorul în lipsa unor astfel de probe nu ar fi putut demonstra comiterea faptei penale prevăzută de art. 217 alin.(3) lit.e) Cod penal, de către inculpatul Caranfil Roman, precum și să susțină învinuirea în instanța de judecată în vederea condamnării persoanei, or în astfel de cazuri sunt necesare cunoștințe speciale, iar raportul de expertiză judiciară este unul obligatoriu, reieșind din prevederile art. 143 alin.(1) Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, urmează a fi remarcat că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea raportului de constatare și a expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din sumele alocate de la bugetul statutului.

În acest context, se impune a sublinia că, la materialele cauzei procurorul, deși invocă suportarea cheltuielilor judiciare în cadrul urmăririi penale în sumă de 1680 lei, totuși nu a anexat probe privitor la achitarea unei asemenea sume bănești în

contul instituției care a efectuat rapoartele de constatare și rapoartele de expertiză judiciară.

La acest segment, instanța de apel a remarcat că, mențiunea efectuată în raportul de expertiză, la rubrica notă, că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară, întocmite de către Centrul Tehnico-Criminalistic și expertize judiciare din cadrul IGP constituie 1680 lei, iar evaluarea cheltuielilor suportate are loc în conformitate cu hotărârea Guvernului nr. 194 din 24.03.2017, nu pot fi reținute în sensul confirmării suportării cheltuielilor judiciare invocate de către procuror în sumă de 1680 lei, or, procurorul nu a prezentat instanței de judecată înscrisuri care ar face dovada de achitare a unor astfel de cheltuieli judiciare pentru efectuarea și întocmirea raportului de expertiză judiciară de către Centrul Tehnico-Criminalistic și expertize judiciare din cadrul IGP, cum ar fi factură, un act de primire-predare, sau alte înscrisuri relevante.

De asemenea, în viziunea instanței de apel nu poate fi reținută trimiterea procurorului la prevederile art. 229 alin.(3) Cod de procedură penală, în sensul că nu au fost stabilite careva temeieri pentru a elibera total sau parțial inculpatul de la plata cheltuielilor judiciare, or procurorul nu a prezentat probe privitor la venitul lunar/anual al inculpatului Caranfil Roman pentru a putea verifica dacă acesta poate achita plata cheltuielilor judiciare solicitate. Astfel, și acest argument al procurorului se reține a fi unul neîntemeiat.

În consecință, instanța de apel a constatat netemeinicia concluziei primei instanțe de a admite cerința procurorului privitor la încasarea de la inculpatul Caranfil Roman cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză în sumă totală de 1760 lei, or potrivit art. 227 alin. (1) și art. 227 alin. (2) pct. 5), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, fapt pentru care instanța de apel a respins ca nefondat demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei, de la inculpatul Caranfil Roman.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a motivat prin aceea că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului. Însă, în decizie și sentința lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le

achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpat a sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispune de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art. 397 pct.5) și art. 416 Cod de procedură penală;

- instanța de apel, nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din criticele expuse de procuror, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel, în exclusivitate din considerentul că, a respins demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei.

Contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal consideră ca nefondate criticele procurorului referitor la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, stipulată la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, nemotivat nu au fost încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

În susținerea celor menționate, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Prin urmare, se reține că procurorul solicită încasarea de la Caranfil R. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-127 din 26 aprilie 2017, cheltuieli suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunii de urmărire penală întru instrumentarea prezentei cauze penale, fără a-și argumenta suficient cerințele ținând cont de circumstanțele speței și fără a prezenta probe privitor la achitarea sumei bănești în contul instituției ce a efectuat raportul de expertiză, or la caz instanța de apel și-a motivat argumentat soluția de

respingere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Cu referire la argumentul procurorului, prin care menționează exemple de practică judiciară a Curții de Apel Cahul, de recuperare de către inculpați a cheltuielilor judiciare, Colegiul penal reține că, aceasta nu poate constitui temei de recurs, or reieșind din prevederile art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, temei pentru recurs poate constitui faptul că *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, dar nu de către instanța de apel, după cum invocă recurentul în speța dată.* Totodată, ce ține de modelele de practică judiciară a CSJ, instanța de recurs reține că, procurorul doar le-a indicat, fără a-și argumenta opinia și legătura acestora cu speța dată, or circumstanțele fiecărui caz sunt diferite, pe care instanța analizându-le își întemeiază soluția.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către procuror, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea dispoziției referitoare la cheltuielile judiciare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Caranfil Roman Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor